

מסורת הש"ס

(א) כמנזות דף טו. קדושין דף עג: גיטין דף טו, (ב) [לָקַחְתָּ דף קסא: גיטין דף קנ: ג:] כסדריון דף ל. כמנזות דף טו: [תוספתא סנהדרין פ"ה], (ג) [וע"ע מוס' כמנזות טו:], (ד) [וע"ע מוס' כמנזות טו: ד"ה ואסקיניה],

הגהות הב"ה

(א) גמ' ואמר דכהן גמור הוא ככ"ל וכן בסמוך: (ב) רשב"ם ד"ה דמישין לזילותא וכו' ועשוי יעלוהו ויבטלו וכו' להשכיב את הקול וכו' בשביל קול מעלה כעלמא כל"ל והד"ה עם ד"ה דר' אלעזר ובכל טענין כ"ל ר' אלעזר במקום ר' אלעזר: (ג) תוב' ד"ה והאמר וכו' חיתמר והא דקאמר: (ד) בא"ר לזון ערער פחות משנים:

מוסף רש"י

והאמר ר' יוחנן כו'. לא תספרים היכא (גיטין טו). ונפק עליה קלא. קול בעלמא ולא עדות (כתובות טו). עד שיבדוק את הדבא, שמעלה הוא לכהונה (שם). ואסקיניה. דנמקוס קול היה עד מהימן (שם). ודרכלי עבדא. מן לר' אלעזר בן לריש. מצטרפין. מי עדים המעידים זה שלא בפני זה בשאר עדות. דנמקוס קול היה עד מהימן (שם). ודרכלי עבדא. שורידיו שני פעמים ומכשיו יעלנו ויבטלו דבתיבם. והיטו דקאמר ר"א דמחזר שורדטו ע"פ הטורקין און מעלין ע"פ זה השני אט"פ שני לנרפו עס האחר (שם). אפילו בתרי. אלו כהדי הדדי כפעם שניה לרא' לא מסקין ליה (שם). ואידן עדותן מתקיימת. להתקבל כבד' ואפילו ראו שנים כאחד, ופולגתא אחריני היא ולא ר' יוהסב בן קרחא קאמר לה, ור"א ריש כפולגתא דר' נתן ורבנן פליגי (שם).

מוסף תוספות

א. וכן מצאנוהו בירושלמי (כתובות פ"ח ה"ח). רבינוהי. ב. דתני מעלין לכהונה על פי עד אחד. מוס' כמנזות טו. ג. ונפק עליה קלא ואחתיניה. מוס' ה"א"ש כמנזות טו. ד. שאין מורדין מן החזקה על פי הקול אלא שחוששין והוי הדבר בספק, וספרי דכתב בהו ואחתיניה וכו' לחששא קרי הורדה. רבינו יונה. ה. [ד]תרומה בזמן הזה דרבנן. מוס' ה"א"ש כמנזות טו. ו. וההיא דפרק האומר דינאי דפסלינן ליה היינו דוקא לעבודה אי"צ לתרומה דאורייתא. רשב"א. ז. [ד]וכין דמחזקינן לה לעלמא כאשח איש רבחנו, שרייה נמי קיימי עלה בחזק דמדאורייתא אחזקה קיימא. שם. ח. והויא לה ספיקא לפיכך כיון שנשאת לאחר מעדיה לא תצא. ט. שבאו שני עדים ואמרו מוז בעליך וניסת מעצמה שהרי לא היתה צריכה להיות ב"ד מותרת לחזור לו דאגסה היא. רש"י יצמות פו: י. [ו]איכא חזקה דאיתתא דיקא ומינסבא. רשב"א.

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

ורשב"ג סבר ערער כרי.
בעינן אצל כמקום ערער אחד הוי עד אחד נאמן להכשירו: **והא אמר ר' יוחנן**. לא איתפרש היכא קאי: **ונפק עליה קלא**. קול בעלמא ולא עדות: **ואחסיניה**. מן הכהונה עד שיבדקו את הדבר שמעלה היא ככהונה. וכל זה יתור לשון הוא בלא לורך בדלא קול נמי מיתוקמא שמעתתא שפיר בעד אחד מכשיר מעיקרא ועד אחד כסוק ושנים עדים עוררים צינמים כדמפרש ואזיל אלא משום הכי נקט ליה דבעי למימר ואתא עד אחד ואמר דכהן גמור הוא ואסקיניה דלמאי אתא עד אחד להכשירו אלא אם כן ינא עליו פסלות קודם לכן: **ואסקיניה**. דנמקוס קול הוי עד אחד מהימן: **ואחסיניה**. דלחד כמקוס שנים אין דבריו כלום: **ואפא עד אחד**. לנכסוק ואמר דכהן גמור הוא והוו להו שנים מכשירין: **ודנולי עלמא**. בין רבי אלעזר בין רשב"ג מרפרין עדים המעידים זה שלא בפני זה בשאר עדיות וה"נ יש לנו לנרף מן הדין עד ראשון ועד אחרון המכשירין וכשנינו לזה אם לא מפני זילותא דבי דינא כדמפרש ואזיל: **דרבי אלעזר סבר כיון דאחסיניה**. על פי כ' עוררין ובדין הורדנהו דככל מקום האמינה תורה שנים מו לא יסקין ליה על פי עד אחד זה השני אף על פי שיש לנרפו עם הראשון ולהכשירו לזה דאוקי תרי לכהדי תרי ואוקי גברא אחזקיה דכשרות קמייתא דהוה מוחזק לן באצוה דכהן הוא וגם הכשרנהו מתלה על פי עד אחד קודם שבאו עוררין: **דחיישין לזילותא דבי דינא**. ששורידוהו על פי עוררין ועכשיו ^(א) יעלו ויבטלו דכריהם. והכי קאמר ר' אלעזר אימתי אין מעלין ע"פ עד אחד הבא לבסוק בזמן שיש עליו עוררין שנים הפוסלין אותו הלכך לא מהני עד שני הבא לבסוק להכשירו להנטרף עם הראשון המכשיר דאע"ג דאיכא למימר אוקי תרי מכשירין לכהדי תרי פוסלין ואוקי גברא אחזקיה ויהיה כשר אפי' הכי לא מסקינן ליה משום זילותא דבי דינא. והאי דאסקהו מעיקרא על פי עד אחד הבא להשכיב הקול לאו זילותא דבי דינא הוא דמאי דאחתיניה בשביל קול בעלמא הוא וכדי לחזור ולהעלותו אחר שיבדקו הדבר הורדנהו הלכך ין הדר מסקינן ליה ליכא זילותא אחר כשהורדנהו על פי עדים מן הדין הורדנהו וכו' הדר מסקי איכא זילותא: **ואנן מסקינן ליה**. ואי קשיא תרי ותרי נינהו ואמאי מסקינן ליה והא הוי ספק תריץ אוקי תרי לכהדי תרי ואוקמיה אחזקיה קמייתא דאסקהו על פי עד ראשון שהיה נאמן דהא אכתי אין עוררין דקול לאו עוררין הוא: **אי הכי דר' אלעזר חייש לזילותא דבי דינא: מאי איריא**. עד הבא לבסוק דהתם אין מעלין משום זילותא דקתני מתני' אין מעלין על פי עד אחד בזמן שיש עליו עוררין הא על פי שנים מעלין אפילו תרי אתו כהדי הדדי נמי בפעם שניה לרבי אלעזר לא מסקינן ליה: **אלא אמר רב אשי דנולי עלמא כו'**. והיינו אשלי ברבצי דלעיל [לא]: **והכא בלנרף עדותן קא מיפלגי**. לר' אלעזר אין מנרפיין עד אחרון עם הראשון הואיל ולא העידו שניהם כאחד כרבנן דפליגי אדרבי נתן אצל אם באו שניהם ביחד הוה מסקינן ליה ומוקמינן ליה אחזקיה קמייתא דמוחזק לן באצוה דכהן הוא ולזילותא לא חיישין ורשב"ג כר' נתן: **דהני סנאי**. ר' נתן ורבנן: **דסניא אין עדותן מצטרפא**. אין צריך כאן בהאי מחלוקת דרבי יהושע בן קרחה ורבנן אלא כך היא בריתא שלימה בשילהי זה בורר [סנהדרין ג.] ומשום גררא דסיפא נקט רישא: **עד שיראו שניהם כאחד**. את העדות לאפוקי אחד אומר בפני הלוהו ואחד אומר בפני הודה לו עליו: **אפי' בזה אחר זה**. אחד אומר ביום ראשון לזה פלוני מפלוני מנה ואחד אומר ביום שני ראיתי גם אני שלוח ממנו דמ"מ אמנה קא מסהדי. ות"ק סבר אמנה דקא מסהדי האי לא קא מסהדי האי וה"ל לגבי מנה חזי עדות וטעמייהו מפרש שפיר כסנהדרין [שם] מקרא ומסבדא: **אין עדותן מסקיימא**. להתקבל כב"ד. ראש שניהם כאחד עד בן קרחה קאמר לה ור' אלעזר ורשב"ג כפולגתא דר"נ ורבנן פליגי: **ר' נתן אומר כו'**. וטעמייהו מפרש התם שפיר מקרא ומסבדא: אמר

דמרי ותרי הוה ספיקא דאורייתא כדפי' בפ' ד' אחין (שם דף לא. ד"ה א) מ"מ באשם קיימא ואין להאריך ובכמנזות (דף טו: ד"ה אן) פירשמי: אמר ר' יוחנן ב' ו' והיינו דקאמר דברי הכל היינו רשב"ג ור' אלעזר דאייזו בעוררין ולהכי לא קא משני הכא ה"מ היכא דאיכא חזקה דכשרות אצל היכא דליכא חזקה דכשרות לא אמר כדמשני בפ' עשרה יוסקין (קדושין דף עג: ג) גבי נאמנת חיה לומר זה כהן דאחמתימין דהכא קאי היכי פריך מיניה התם וצפ"ק דגיטין (דף טו. ו) ושם דלמא הא דקאמר ר' יוחנן אין ערער פחות משנים היינו משום דאיכא עד אחד דמכשיר וי"ל דהגמ' ידע דר' יוחנן מיירי כדמסיק דינא עליו קול שהוא בן גרושה ואח"כ בא עד אחד דמכשיר להסיר הקול ואתו בי מרי כו' וצכה"ג אמר רבי יוחנן דאין (ו) פחות משנים ואע"ג דעד אחד שהכשיר והקול כליתנהו דמי שהרי העד גרוע מן הקול אם לא החזקה שהרי הקול פוסל והעד אינו פוסל:

אין ערער פחות משנים. לא בא

והאמר רבי יוחנן כו'. ונראה לר"י דר' יוחנן עיקר דבריו אהך משנה איתמר ^(א) והיינו דקאמר דברי הכל היינו רשב"ג ור' אלעזר דאייזו בעוררין ולהכי לא קא משני הכא ה"מ היכא דאיכא חזקה דכשרות אצל היכא דליכא חזקה דכשרות לא אמר כדמשני

בפ' עשרה יוסקין (קדושין דף עג: ג) גבי נאמנת חיה לומר זה כהן דאחמתימין דהכא קאי וא"ת כיון דאחמתימין דהכא קאי היכי פריך מיניה התם וצפ"ק דגיטין (דף טו. ו) ושם דלמא הא דקאמר ר' יוחנן אין ערער פחות משנים היינו משום דאיכא עד אחד דמכשיר ^ב וי"ל דהגמ' ידע דר' יוחנן מיירי כדמסיק דינא עליו קול שהוא בן גרושה ואח"כ בא עד אחד דמכשיר להסיר הקול ואתו בי מרי כו' וצכה"ג אמר רבי יוחנן דאין (ו) פחות משנים ואע"ג דעד אחד שהכשיר והקול כליתנהו דמי שהרי העד גרוע מן הקול אם לא החזקה שהרי הקול פוסל והעד אינו פוסל:

אין ערער פחות משנים. לא בא

לאפוקי אלא עד אחד אצל

קול פוסל כדמסקינן ^א:

ונפק עליה קלא ואחתיניה. לאו

דוקא אחתיניה אלא כלומר

ממילא ירד ^א דאי דוקא אחתיניה אמאי

אסקיניה והא איכא זילותא דכ"ד וליכא

למימר ליכא זילותא אלא כשהורידו

ב' פעמים כדשמעתתא מוכח דאפי'

בחדא זימנא איכא זילותא א"ר הורדה

גמורה קאמר וליכא זילותא דכ"ד אלא

היכא דהורידוהו על ידי עדות אצל

בהורדה שע"י הקול ליכא זילותא:

ואתא חד סהדא ואסקיניה. ואע"ג

דאמרין כפרק המגרש (גיטין דף פט. ו)ס) דלא מבטלין קלא גבי גרושה

לכהן משום דאית ליה תקנה אצל הכא דאי לא מסיקנא ליה פסול

לעולם מבטלין אי נמי בתרומה דרבנן הקילו ^א: **אנן מסקינן י"ה**.

דאוקי תרי כהדי תרי ואוקי גברא אחזקיה דמוחזק לן דלציזי כהן

הוא ומימא דאמרין כפרק האומר בקדושין (דף טו. ו) גבי ינאי המלך

ויבזקש ולא נמנא היכי דמי איילמא דתרי אמרי אישתבאי ותרי אמרי

לא אישתבאי תרי ותרי נינהו מאי חזית דסמכת אהני סמוך דאני

ואמאי לא נמנא והשתא מאי קא פריך אדרבה אית לן למימר אוקי

תרי כהדי תרי ואוקי גברא אחזקיה ואוקי ינאי אחזקת אמו דלא

אישתבאי ופירש התם בקונו' דחזקת האם לא מהניא להכשיר את

ינאי לפי שאין עדים באין לפסול את האם לכהונה אלא להעיד על

ינאי ואין נראה לר"י דלמה לא יועיל חזקת האם לבן הואיל ואינו

יכול להיות שמהא האם כשרה אם לא יהיה הבן כשר ועוד דהכא

אע"ג דעל הבן מעידים לפסלו מהניא ליה חזקת האב להכשירו ונראה

לר"י דהיינו טעמא משום דמסקינן בפ' ד' אחין (יצמות דף לא. ו)ס) ד"ה

(תרי) דכל תרי ותרי הווא ספיקא דרבנן והאם נמי הוי ספיקא דרבנן

ולהכי פריך התם סמוך דאני דנאי דמדאורייתא אמרי' אוקי תרי

כהדי תרי ואוקי איתתא אחזקה מ"מ מדרבנן יש לפסולה והכא לענין

תרומה דרבנן הקילו להמירי בה כדמי ותרי ולאוקמיה אחזקיה ^א והא

דאמר לעיל שנים אומרים מת וב' אומרים לא מת כו' אצל נשאת

ואח"כ באו עדים לא תנא אע"ג דתרי ותרי ספיקא דרבנן היא

ומדאורייתא אית לן לאוקמה אחזקה דהויא אשת איש והיה לה ללאת

אע"פ שנשאת לאחד מעדיה ^א אור"ת דאיתא חזקה דדייקא ומנסבא

ומרעה חזקת אשת איש ^א ואם תאמר כי איכא ב' עדים לא דייקא

דליכא חומר כסופה כדאמר בהאשה רבה (שם דף פו: ו)ס) נשאת

שלא כרשות מותרת לחזור לו ומפרש התם דהיינו שנשאת בעדים ^ב

וי"ל הואיל ומכתישים זה את זה איכא חומרא אם תעמוד תחת בעלה

בטענת ברי שלה וא"ת ב' אומרים נתגרשה וב' אומרים לא נתגרשה

אמאי לא תנא כנשאת ואח"כ באו עדים הא לא דייקא דדוקא כמת

הוא דדייקא שיראה שמא יבא וידעו הכל שלא מת ואינה נאמנת

לומר נתגרשה דשלא בפני בעלה מעיזה ומעיזה ועוד היכא דאיכא

עדים דקא מסייעי לה מעיזה ומעיזה וי"ל דלענין הכי דייקא ומרע'

חזקת אשת איש דלעולם יראה שמא יחזמו או יפסלוה בגזלנות וא"ת

למאי דלא ידע דבאומר ברי ל' איירי מאי קאמר היא גופא כבאשם

תלוי קיימא ה"ל למימר כחטאת קיימא וי"ל דפריך אפילו נאמר

מ"מ באשם קיימא ואין להאריך ובכמנזות (דף טו: ד"ה אן) פירשמי:

אמאי

לב.

והאמר רבי יוחנן כו'. ונראה לר"י דר' יוחנן עיקר דבריו אהך משנה איתמר ^(א) והיינו דקאמר דברי הכל היינו רשב"ג ור' אלעזר דאייזו בעוררין ולהכי לא קא משני הכא ה"מ היכא דאיכא חזקה דכשרות אצל היכא דליכא חזקה דכשרות לא אמר כדמשני

בפ' עשרה יוסקין (קדושין דף עג: ג) גבי נאמנת חיה לומר זה כהן דאחמתימין דהכא קאי וא"ת כיון דאחמתימין דהכא קאי היכי פריך מיניה התם וצפ"ק דגיטין (דף טו. ו) ושם דלמא הא דקאמר ר' יוחנן אין ערער פחות משנים היינו משום דאיכא עד אחד דמכשיר ^ב וי"ל דהגמ' ידע דר' יוחנן מיירי כדמסיק דינא עליו קול שהוא בן גרושה ואח"כ בא עד אחד דמכשיר להסיר הקול ואתו בי מרי כו' וצכה"ג אמר רבי יוחנן דאין (ו) פחות משנים ואע"ג דעד אחד שהכשיר והקול כליתנהו דמי שהרי העד גרוע מן הקול אם לא החזקה שהרי הקול פוסל והעד אינו פוסל:

אין ערער פחות משנים. לא בא

לאפוקי אלא עד אחד אצל

קול פוסל כדמסקינן ^א:

ונפק עליה קלא ואחתיניה. לאו

דוקא אחתיניה אלא כלומר

ממילא ירד ^א דאי דוקא אחתיניה אמאי

אסקיניה והא איכא זילותא דכ"ד וליכא

למימר ליכא זילותא אלא כשהורידו

ב' פעמים כדשמעתתא מוכח דאפי'

בחדא זימנא איכא זילותא א"ר הורדה

גמורה קאמר וליכא זילותא דכ"ד אלא

היכא דהורידוהו על ידי עדות אצל

בהורדה שע"י הקול ליכא זילותא:

ואתא חד סהדא ואסקיניה. ואע"ג

דאמרין כפרק המגרש (גיטין דף פט. ו)ס) דלא מבטלין קלא גבי גרושה

לכהן משום דאית ליה תקנה אצל הכא דאי לא מסיקנא ליה פסול

לעולם מבטלין אי נמי בתרומה דרבנן הקילו ^א: **אנן מסקינן י"ה**.

דאוקי תרי כהדי תרי ואוקי גברא אחזקיה דמוחזק לן דלציזי כהן

הוא ומימא דאמרין כפרק האומר בקדושין (דף טו. ו) גבי ינאי המלך

ויבזקש ולא נמנא היכי דמי איילמא דתרי אמרי אישתבאי ותרי אמרי

לא אישתבאי תרי ותרי נינהו מאי חזית דסמכת אהני סמוך דאני

ואמאי לא נמנא והשתא מאי קא פריך אדרבה אית לן למימר אוקי

תרי כהדי תרי ואוקי גברא אחזקיה ואוקי ינאי אחזקת אמו דלא

אישתבאי ופירש התם בקונו' דחזקת האם לא מהניא להכשיר את

ינאי לפי שאין עדים באין לפסול את האם לכהונה אלא להעיד על

ינאי ואין נראה לר"י דלמה לא יועיל חזקת האם לבן הואיל ואינו

יכול להיות שמהא האם כשרה אם לא יהיה הבן כשר ועוד דהכא

אע"ג דעל הבן מעידים לפסלו מהניא ליה חזקת האב להכשירו ונראה

לר"י דהיינו טעמא משום דמסקינן בפ' ד' אחין (יצמות דף לא. ו)ס) ד"ה

(תרי) דכל תרי ותרי הווא ספיקא דרבנן והאם נמי הוי ספיקא דרבנן

ולהכי פריך התם סמוך דאני דנאי דמדאורייתא אמרי' אוקי תרי

כהדי תרי ואוקי איתתא אחזקה מ"מ מדרבנן יש לפוסלה והכא לענין

תרומה דרבנן הקילו להמירי בה כדמי ותרי ולאוקמיה אחזקיה ^א והא

דאמר לעיל שנים אומרים מת וב' אומרים לא מת כו' אצל נשאת

ואח"כ באו עדים לא תנא אע"ג דתרי ותרי ספיקא דרבנן היא

ומדאורייתא אית לן לאוקמה אחזקה דהויא אשת איש והיה לה ללאת

אע"פ שנשאת לאחד מעדיה ^א אור"ת דאיתא חזקה דדייקא ומנסבא

ומרעה חזקת אשת איש ^א ואם תאמר כי איכא ב' עדים לא דייקא

דליכא חומר כסופה כדאמר בהאשה רבה (שם דף פו: ו)ס) נשאת

שלא כרשות מותרת לחזור לו ומפרש התם דהיינו שנשאת בעדים ^ב

וי"ל הואיל ומכתישים זה את זה איכא חומרא אם תעמוד תחת בעלה

בטענת ברי שלה וא"ת ב' אומרים נתגרשה וב' אומרים לא נתגרשה

אמאי לא תנא כנשאת ואח"כ באו עדים הא לא דייקא דדוקא כמת

הוא דדייקא שיראה שמא יבא וידעו הכל שלא מת ואינה נאמנת

לומר נתגרשה דשלא בפני בעלה מעיזה ומעיזה ועוד היכא דאיכא

עדים דקא מסייעי לה מעיזה ומעיזה וי"ל דלענין הכי דייקא ומרע'

חזקת אשת איש דלעולם יראה שמא יחזמו או יפסלוה בגזלנות וא"ת

למאי דלא ידע דבאומר ברי ל' איירי מאי קאמר היא גופא כבאשם

תלוי קיימא ה"ל למימר כחטאת קיימא וי"ל דפריך אפילו נאמר

מ"מ באשם קיימא ואין להאריך ובכמנזות (דף טו: ד"ה אן) פירשמי:

אמאי

עין משפט

נר מצוה

ל א ב מיי פ"כ מהל' אסורי ביאה הל' טו סמנ לזון קכב טו"ע אה"ע ס"ג סעיף ז:
לד ג מיי פ"ד מהלכות עדות הלכה ב סמנ עשין קט טו"ע"פ ח"מ ס"י ל סעיף ו:
לה ד מיי שם הלכה ד ופ"כ מהל' אסורי ביאה הלכה טו סמנ שם טו"ע"פ שם ס"ט וטו"ע"פ אה"ע ס"י ג' סעיף ז:

רבינו גרשום

והאמר ר' יוחנן אין ערער פחות משנים והוכיז אמר ר' אלעזר דהיכא דאיכא ערער חד אין מעלין, לא הכא במאי עסקינן דמאי בינייהו כגון דמחזיק לן כו' דכולי עלמא מצטרף לעדותן דקמא ודבתרא דמכשירי ליה אע"ג דלא אתו בהדרי: חיישין לזילותא דבינא דהורידוהו מן הכהונה. והואיל דליכא אלא חד סהדא דאתי אפ"י נפשיה לא מסקינן ליה דאין מעלין לכהונה על פי עד אחד הואיל דאיכא עוררין ורשב"ג סבר דמסקינן ליה ולזילותא דבי דינא דאיתתה לא חיישין הואיל דאיכא תרי סהדי אע"ג דבי דינא בהדרי. ורב נתנמן משום הכי עבד עובדא דלא חיישין דס"ל כרשב"ג דאמר משום ריש הסבן, אי הוי דפליגי דחיישי' לזילותא דבי דינא מאי איירא עד אחד דאתי באפי' נפשיה אפי' אתו תרי כהדא כיון דאחתיניה חיישי' לזילותא דבי דינא ולא מסקינן ליה. עד שיראו שניהם כהא שאת העיד אחד אני ראיתי פלוני לזה מפלוני מנה ואח"כ העיד אחר אני ראיתי פלוני לזה מפלוני מנה אין עדותן מצטרפת עד שיראו כ' העדי' כאחד שלהו מנה דרלמא אמנה דקא מסהדי האי לא מסהדי אחי דשמא פריע לו ושוב לזה ממנו. ר' יהושע בן קרחה אומר אפי' בזה אחר זה הואיל ונדרות אחת הן מעידין וביזים אחד ושעה אחת: ואין עדותן מתקיימת בבית דין. שאם אמר אחד אני ראיתי עדות זה וחבירו שם היה ולמחר בא חבירו והעיד כן אין מצטרפין עד שיעידו שניהם כאחד: ר' נתן אומר וכו'. ר' אלעזר סבורא ליה כרבנן דהואיל שלא באין שני עדים הללו בבית אחת להעיד על כהן זה אין עדותן מצטרפת ורשב"ג סבר כו' נתן דמצטרפין: